

information should be understood as any factual information or data that does not correspond to reality, events or phenomena that did not exist or existed, but due to violation of the principles of completeness and accuracy do not correspond to or contradict the actual circumstances that occurred. A proposal is made to add the formation of an idea of the event that is happening, which does not correspond to reality, as one of the qualifying consequences of this offense.

The results of the research can be used as a basis for improving Article 173-1 of the Code of Ukraine on Administrative Offenses.

Keywords: *inaccurate information, false rumors, social networks, legal regulation, public order, panic.*

УДК 343.84

DOI: 10.31733/2078-3566-2021-6-60-65

Іван БОГАТИРЬОВ©
доктор юридичних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України (Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'ячука, м. Рівне, Україна)

Алла ВАСЮК©
помічник судді (Апеляційний суд Чернівецької області, м. Чернівці, Україна)

СТАН ДОСЛІДЖЕННЯ ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ ЩОДО ЗАСУДЖЕНИХ В УКРАЇНІ

У статті з позиції наукової обґрунтованості та практики функціонування установ виконання покарань та пробачії розкрито стан дослідження проблем виконання судових рішень щодо засуджених в Україні. Зазначено, що серед напрямів трансформації кримінально-виконавчої системи України в пенітенціарну систему виділено такий її напрямок, як посилення захисту прав і свобод засуджених шляхом належного виконання судового рішення відповідно до вимог міжнародних правових актів і зобов'язань нашої держави перед європейським та світовим співтовариством.

Ключові слова: *покарання, дослідження, виконання, судові рішення, місця несвободи, пробачія, засуджені.*

Постановка проблеми. Серед напрямів трансформації кримінально-виконавчої системи України в пенітенціарну систему, варто виділити такий її напрямок, як посилення захисту прав і свобод засуджених шляхом належного виконання судового рішення відповідно до вимог міжнародних правових актів і зобов'язань нашої держави перед європейським та світовим співтовариством. Зважаючи на те, що проблема дослідження виконання судових рішень щодо засуджених в Україні має свою видову характеристику, а тому їх роль як регулятора суспільних відносин невинно зростає.

Ця наукова стаття підготовлена в рамках фундаментального дослідження «Кримінально-виконавчі засади виконання судових рішень щодо засуджених в Україні», за трьома напрямками дослідження; 1) науково-методологічні та прикладні засади виконання судових рішень щодо засуджених в Україні; 2) реалізація суб'єктами виконання судових рішень щодо засуджених в Україні; 3) особливості виконання судових рішень щодо засуджених в Україні.

Отже, проблеми виконання судових рішень щодо засуджених в Україні належать до числа малодосліджених в науці кримінально-виконавчого права України. Такий висновок ґрунтується нами, зокрема, на тому, що за роки незалежності України не було захищено жодної кандидатської, не говорячи про докторську дисертації, яка б висвітлювала

© І. Богатирьов, 2021
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-4001-7256>
vanbogatyrov@gmail.com

© А. Васюк, 2021
inbox@cha.court.gov.ua

актуальні проблеми виконання судових рішень щодо засуджених в Україні.

Особливо актуальною ця проблема, коли, згідно з Концепцією реформування (розвитку) пенітенціарної системи в Україні, відбувається широкомасштабна реформа кримінально-виконавчої системи України і її трансформація у пенітенціарну систему [1]. Тому варто погодитися з позицією вітчизняного вченого О. Ярмиша про те, що справжню епоху переживає сьогодні кримінально-виконавча служба України, оскільки «за роки незалежності було прийнято десять офіційних документів щодо реформування системи виконання покарань, а по справжньому вагомим результатів до тепер не досягнуто. Чи, може, до таких результатів слід віднести обладнання VIP – камер у слідчих ізоляторах?» [2, с. 51]. Чи, може, консервація 27 виправних колоній, які, на жаль, так і не стали об'єктами розпродажу.

Хоча, як показують праці вітчизняних і зарубіжних вчених, виконання судових рішень щодо засуджених, які відбувають кримінальні покарання, являє собою складну кримінально-виконавчу проблему не тільки для Міністерства юстиції України, як правонаступника Державної пенітенціарної служби України, а також і для засуджених і адміністрації установ виконання покарань та уповноважених органів пробації.

Отже, на нашу думку, дослідження проблеми виконання судових рішень щодо засуджених в Україні показує вірність вибраного нами алгоритму дослідження кримінально-виконавчих засад виконання судових рішень щодо засуджених в Україні.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Окремі аспекти дослідження проблеми виконання судових рішень щодо засуджених в Україні розглядалися у наукових працях таких вітчизняних вчених, як: К. Автухов, А. Богатирьов, І. Богатирьов, О. Богатирьова, К. Бондарева, В. Коваленко, В. Конопельський, О. Колб, А. Колодчина, В. Кирилук, О. Краснокутський, О. Іваньков, В. Львовчкін, М. Пузирьов, О. Шкута, І. Яковець та ін. Водночас у контексті вироблених у цій статті тематики, дослідження учених носять одиничний характер, що й виступило додатковим аргументом підготовки даної статті.

Варто також наголосити, що саме у персоналу установ виконання покарань та пробації виникають певні труднощі, пов'язані з недосконалістю кримінально-виконавчого законодавства в частині виконання судових рішень щодо засуджених в місцях несвободи та клієнтів пробації, які відбувають альтернативні види покарань.

Мета. З огляду на зазначене виникла необхідність дослідження кримінально-виконавчих засад виконання судових рішень щодо засуджених в Україні та приведення їх до кращих національних та зарубіжних практик.

Виклад основного матеріалу. Сучасне реформування кримінально-виконавчої системи України і її трансформація в пенітенціарну систему тісно пов'язане з динамічністю діяльності майбутнього пенітенціарного відомства, завдання якого визначити структурно правильний шлях реалізації адекватних, морально, соціально та економічно виправданих видів кримінальних покарань за вчинене кримінальне правопорушення в місцях несвободи.

Вітчизняний вчений А. Богатирьов у власному дослідженні вірно зазначив, що вибір Україною європейського вектору розвитку вимагає формування у суспільстві нових стандартів забезпечення дотримання прав людини, громадянина, серед яких: неухильне дотримання вимог закону будь-якою особою, яка проживає на території країни; дотримання з боку держави її інституцій презумпції невинуватості; надання можливостей людині реалізувати соціальні цінності; захист дітей, людей похилого віку та інших соціально незахищених верств населення тощо [3, с. 16].

Отож, не належне виконання персоналом органів і установ виконання покарань та пробації судових рішень щодо засуджених свідчить про наявність серйозних недоліків і суперечностей у діяльності Міністерства юстиції України як суб'єкта реалізації державної політики у сфері виконання покарань та пробації, а також як органу відомчого контролю за виконанням судових рішень щодо засуджених в Україні.

Загалом варто зазначити, що не виконанням судових рішень щодо засуджених в Україні створює в місцях несвободи та в уповноважених органах пробації підвищену суспільну небезпеку, оскільки їх не виконання породжує серед засуджених численні скарги до Європейського суду з прав людини.

Крім цього, не належне виконання судового рішення персоналом органів та установ виконання покарань створює передумови особистої безпеки засуджених. Саме стаття 10 КВК України, яка була вперше введена до нового КВК України визначає, що у разі виникнення

небезпеки життю і здоров'ю засуджених, які відбувають покарання у виді арешту, обмеження волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або позбавлення волі, вони мають право звернутися із заявою до будь-якої посадової особи органу чи установи виконання покарань з проханням про забезпечення особистої безпеки [4].

Оскільки посадова особа місць несвободи чи уповноваженого органу пробації зобов'язана належним чином виконати судові рішення щодо особи, відносно якої обвинувальний вирок вступив в законну силу, то на неї покладено обов'язок своєчасно вжити невідкладних заходів щодо забезпечення особистої безпеки засудженого. А тому саме діяльність установ виконання покарань та уповноважених органів пробації вимагає від її адміністрації принципово нового підходу до виконання судового рішення щодо засуджених. При цьому доктринальним є рівень, кількісних і якісних показників не виконання судового рішення персоналом вище перерахованих підрозділів.

Отже, по суті право засудженого на безпеку при виконанні судового рішення виступає головним об'єктом кримінально-правової охорони, що в свою чергу забезпечує захист прав і свобод засуджених у даній сфері.

В контексті нашого дослідження цікавою є позиція зарубіжних вчених В. Кудрявцева та В. Емінова, які вважають, що оскільки безпека особи є головним об'єктом кримінально-правової охорони, то насильницькі дії слід аналізувати у групі насильницьких злочинів, тим паче, що вони мають багато спільних кримінологічних рис із традиційними злочинами, які спричиняють шкоду здоров'ю [5, с. 346].

Водночас, не визначеність поняття виконання судового рішення щодо засуджених не дозволить пізнати його сутність, розкрити зміст, встановити істотні форми і способи вияву, що в цілому негативно впливає на стан, рівень та тенденції виконання і відбування покарання в місцях несвободи Державної кримінально-виконавчої служби України (далі – ДКВС України).

Вищевикладене свідчить про складність дослідженої проблеми, її неоднозначне сприйняття кримінально-виконавчою наукою, гостру необхідність теоретичного і практичного аналізу й емпіричного вивчення з метою надати персоналу уповноважених органів пробації та установ виконання покарань ДКВС України відповідних методичних рекомендацій щодо виконання судових рішень щодо засуджених в Україні.

Важливо зазначити, що комплексного кримінально-виконавчого дослідження виконання судових рішень щодо засуджених в Україні на доктринальному рівні за роки незалежності країни вітчизняними вченими не проводилося. Проведені дослідження вітчизняними вченими В. Львовичем (2012 р.), О. Іваньковим (2016 р.) та О. Краснокутським (2019 р.) заклали відповідні підвалини та свою видову специфіку не тільки для реалізації Україною міжнародних стандартів у сфері захисту прав засуджених в місцях несвободи, а і в площині виконання судових рішень щодо засуджених в Україні.

Тому виконання судових рішень щодо засуджених в Україні ми розглядаємо, як цілісний комплексний феномен, що має свої власні закономірності існування, розвитку і відтворення, а тому його вивчення лежить в системному і міждисциплінарному підході дослідження в межах наукових розвідок кримінально-виконавчої та кримінально-процесуальної науки.

Проведені останнім часом дослідження в сфері виконання і відбування покарань свідчать про те, що сьогодні особливо актуальним стало вивчення питань проблем виконання судових рішень щодо засуджених в Україні. До речі, це питання є актуальним і для сфери виконання покарань у всіх цивілізованих державах у яких на законодавчому рівні встановлено, що засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені рішенням суду.

Більш того, будучи членом Організації Об'єднаних Націй, Ради Європи та інших авторитетних міжнародних організацій, кожна із держав учасниць взяла на себе юридичні зобов'язання привести національне законодавство до загальновизнаних принципів і норм у сфері захисту прав і свобод засуджених [6, с. 14]. Так, Україна ще у 2004 р. прийняла Закон «Про загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу», а в 2014 році – «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо адаптації правового статусу засуджених до європейських стандартів, які заклали основи видозміни кримінально-виконавчого законодавства з урахуванням вимог і норм європейського права» [7, с. 35].

Важливим кроком у цьому напрямі стало також прийняття Національної стратегії у сфері прав людини (затвердженої Указом Президента України від 24 березня 2021 р.

№ 119/2021) [8], Стратегії розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства на 2021–2023 роки (затвердженої Указом Президента України від 11 червня 2021 р. № 231/2021) [9], положення яких на думку вітчизняного вченого М. Пузирьова орієнтовано: по-перше, на підвищення рівня формальних і практичних каналів комунікації між органами державної влади та європейськими й міжнародними партнерами; по-друге, на наближення українського законодавства до стандартів Європейського Союзу; по-третє, на подальше реформування пенітенціарної системи України шляхом впровадження в практику кримінально-виконавчих установ міжнародного досвіду пенітенціарної діяльності та вимог європейських стандартів у сфері виконання покарань і поведження із засудженими [10, с. 7–8].

Сьогодні безперечним є твердження, що виконання судових рішень щодо засуджених в Україні є не тільки ефективним регулятором кримінально-виконавчих правовідносин, а взагалі повністю виконує основну мету покарання виправлення і ресоціалізацію засуджених та запобігання вчиненню нових злочинів як засудженими, так і іншими особами.

Варто зазначити, що серед науковців у галузі кримінально-виконавчого права не існує такого наукового осмислення, яке б було достатнє для ефективного кримінально-виконавчого забезпечення виконання судових рішень щодо засуджених в Україні. Тому зовсім не потребує особливих доказів положення, відповідно якого важливим показником та умовою ефективності відбування засудженими кримінального покарання є дотримання персоналом виконання судових рішень.

Стосовно цього вітчизняний вчений О. Левченко у монографічному дослідженні «Проблеми правового регулювання суспільних відносин: загальнотеоретичні аспекти» зазначає, що значна частина норм права в конкретному етноментальному (національному) політико-правовому просторі діє не повною мірою, оскільки закріплені ними інтереси не відповідають інтересам суб'єктів конкретних правовідносин, орієнтованих на іншу шкалу цінностей і відносин у порівнянні з цінностями, які держава прагне за допомогою права закріпити й запровадити в реальне життя соціуму [11, с. 6].

Отже, проведений нами аналіз стану наукових розвідок виконання судових рішень щодо засуджених в Україні а також вивчення нормативно-правових джерел з означеної проблематики надають підстави стверджувати, що дана тема дослідження є нагальним питанням сьогодення та має теоретично-прикладний характер, а тому потребує активізації науковців у цьому напрямі.

Крім того, аналіз сучасного вітчизняного стану наукових досліджень виконання судових рішень щодо засуджених в Україні, надав можливість дійти висновку, що сучасна кримінально-виконавча наука перебуває в такому становищі, коли потреба в розробленні дієвої теоретичної концепції виконання судових рішень щодо засуджених в Україні стає дедалі гострішою, але й неминучою, якщо вона в котре бере на себе сміливість визначити шляхи свого розвитку та претендує на роль ефективного регулятора кримінально-виконавчих відносин в місцях несвободи та органах пробації.

Оскільки аналіз джерельної бази дослідження засвідчив вірність висуненої нами гіпотез про те, що виконання судових рішень щодо засуджених в Україні потребує окремого наукового пошуку, ми поставили за мету вирішити дане завдання, що й виступило додатковим аргументом під час вибору теми дослідження.

Висновки. Підсумовуючи викладене в цій статті, потрібно зазначити, що стан дослідження проблем виконання судових рішень щодо засуджених в Україні характеризується недостатньою кількістю наукових праць присвячених окремим аспектам цієї проблематики.

Характерною рисою стану наукового дослідження вищевказаної проблеми є також наукові праці у яких, дослідники порушували, вивчали та вирішували окремі аспекти виконання судових рішень щодо засуджених в Україні та зарубіжних країнах. На жаль, окремі раціональні напрямки вдосконалення чинного законодавства або практики їх застосування щодо предмету дослідження так і не знайшли свого вирішення Міністерством юстиції України.

Більше того, у вивчених нами наукових працях взагалі, недостатньо приділено уваги вивченню судової практики Європейського суду з прав людини щодо належного виконання в органах пробації та установах виконання покарань виконання судових рішень щодо засуджених, а це в свою чергу дає підстави говорити про загальне бачення щодо проблем, які характеризують відповідну практику звернення засуджених за захистом своїх прав.

Список використаних джерел

1. Про схвалення Концепції реформування (розвитку) пенітенціарної системи України : розпорядження Кабінету Міністрів України від 13.09.2017 р. № 654-р. *Урядовий кур'єр*. 2017. № 178. 20 верес. С. 8–9.
2. Ярмаш О. Н. Перетворення у правоохоронній системі незалежної України: чому вони дотепер не принесли успіхів? (роздуми ветерана-учасника реформаційних потуг). *Вісник Пенітенціарної асоціації*. № 1 (11) 2020. С. 47–55.
3. Богатирьов А. І. Антикриміногенний вплив на злочинність у місцях несвободи: монографія. Херсон : Видавничий дім «Гельветика» 2019. 432 с.
4. Кримінально-виконавчий кодекс України : Закон України від 11.07.2003 р. № 1129-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15#Text>.
5. Криминология : учебник / под ред. В. Н. Кудрявцева, В. Е. Эминова. Москва : Юристъ, 2002. 686 с.
6. Спільна програма комісії Європейських співтовариств і Ради Європи у галузі реформи правової системи, місцевого самоврядування та правоохоронної системи України : доповідь про місії експертів Ради Європи в Україну, у червні та серпні 1996 року. Страсбург – Київ : Правовий директорат Ради Європи, 1996. 92 с.
7. Міжнародний пакт про громадянські та політичні права : прийнятий 16 грудня 1966 року Генеральною Асамблеєю ООН (резолюція № 2200 А (XXI)). *Збірник міжнародно-правових актів та угод з питань діяльності пенітенціарних установ і поводження з в'язнями*. Київ : Вид-во «АННА-Т», 2008. С. 27–45.
8. Про Національну стратегію у сфері прав людини : Указ Президента України від 24.03.2021 № 119/2021. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/501/2015>.
9. Про Стратегію розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства на 2021–2023 роки : Указ Президента України від 11.06.2021 № 231/2021. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/276/2015>.
10. Пузирьов М. С. Порівняльний аналіз виконання покарання у виді позбавлення волі на певний строк в Україні та зарубіжних країнах : монографія. Київ : ВД «Дакор». 2018. 514 с.
11. Левченко О. І. Проблеми правового регулювання суспільних відносин: загальнотеоретичні аспекти. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ ім. Е. О. Дідоренка*, 2012. 528 с.

Надійшла до редакції 15.12.2021

References

1. Pro shkvalennya Kontseptsiyi reformuvannya (rozvytku) penitentsiarnoyi systemy Ukrayiny [On approval of the Concept of reforming (development) of the penitentiary system of Ukraine] : rozporядzhennya Kabinetu Ministriv Ukrayiny vid 13.09.2017 r. № 654-r. *Uryadovyy kur"yer*. 2017. № 178. Sept., 20, pp. 8–9. [in Ukr.].
2. Yarmysh O. N. (2020) Peretvorennya u pravookhoronniy systemi nezalezhnoyi Ukrayiny: chomu vony doteper ne prynesly uspikhiv? (rozдумы veterana-uchasnyka reformatsiynyykh potuh) [Transformation in the law enforcement system of independent Ukraine: why they have not succeeded so far? (reflections of a veteran participant in the Reformation efforts)]. *Visnyk Penitentsiarnoyi asotsiatsiyi*. № 1 (11), pp. 47–55. [in Ukr.].
3. Bohatyrov A. I. Antykryminohennyy vplyv na zlochynnist' u mistyakh nesvobody [Anticriminogenic impact on crime in places of detention] : monohrafiya. Kherson : Vydavnychyy dim «Hel'vetyka» 2019. 432 p. [in Ukr.].
4. Kryminal'no-vykonavchyy kodeks Ukrayiny [Criminal-Executive Code of Ukraine] : Zakon Ukrayiny vid 11.07.2003 № 1129-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15#Text>. [in Ukr.].
5. Kriminologiya [Criminology] : uchebnyk / pod red. V. N. Kudryavtseva, V. E. Eminova. Moscow : Yurist, 2002. 686 p. [in Russ.].
6. Spil'na prohrama komisiyi Yevropeys'kykh spivtovarystv i Rady Yevropy u haluzi reformy pravovoyi systemy, mistsevoho samovryaduvannya ta pravookhoronnoyi systemy Ukrayiny [Joint Program of the Commission of the European Communities and the Council of Europe on the Reform of the Legal System, Local Self-Government and the Law Enforcement System of Ukraine] : dopovid' pro misiyi ekspertiv Rady Yevropy v Ukrainu, u chervni ta serpni 1996 roku. Strassburg – Kyiv : Pravovyy dyrektorat Rady Yevropy, 1996. 92 p. [in Ukr.].
7. Mizhnarodnyy pakt pro hromadyans'ki ta politychni prava : prynyaty 16 hrudnya 1966 roku General'noyu Asambleyeyu OON (rezolyutsiya № 2200 A (XXI)) [International Covenant on Civil and Political Rights: adopted by the UN General Assembly on 16 December 1966. Resolution № 2200 A (XXI)]. *Zbirnyk mizhnarodno-pravovykh aktiv ta uhod z pytan' diyal'nosti penitentsiarnyykh ustanov i povodzhennya z v'yaznyamy*. Kyiv : Vyd-vo «ANNA-T», 2008, pp. 27–45. [in Ukr.].
8. Pro Natsional'nu stratehiyu u sferi prav lyudyny [On the National Strategy in the field of human rights] : Ukaz Prezydenta Ukrayiny vid 24.03.2021 № 119/2021. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/501/2015>. [in Ukr.].
9. Pro Stratehiyu rozvytku systemy pravosuddy ta konstytutsiynoho sudochynstva na 2021–2023

roky [On the Strategy for the Development of the Justice System and Constitutional Judiciary for 2021–2023] : Ukaz Prezidenta Ukrainy vid 11.06.2021 № 231/2021. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/276/2015>. [in Ukr.].

10. Puzyr'ov, M. S. (2018) Porivnyal'nyy analiz vykonannya pokarannya u vydi pozbavlennya voli na pevnyy strok v Ukrainy ta zarubizhnykh krayinakh [Comparative analysis of punishment in the form of imprisonment for a certain period in Ukraine and foreign countries] : monohrafiya. Kyiv : VD «Dakor», 514 p. [in Ukr.].

11. Levchenko, O. I. (2012) Problemy pravovoho rehulyuvannya suspil'nykh vidnosyn: zahal'noteoretychni aspekty [Problems of legal regulation of social relations: general theoretical aspects]. *Visnyk Luhanskoho derzhavnogo universytetu vnutrishnikh sprav im. E. O. Didorenka*, 528 p. [in Ukr.].

ABSTRACT

Ivan Bohatyrov, Alla Vasyuk. The state of the study of the execution of court decisions on convicts in Ukraine. From the point of view of the scientific validity and practice of the functioning of penal and probation institutions, the article reveals the state of research into the problems of the execution of court decisions on convicts in Ukraine. It is noted that among the directions of the transformation of the penal system of Ukraine into the penitentiary system, such a direction as strengthening the protection of the rights and freedoms of convicts through the proper execution of a court decision in accordance with the requirements of international legal acts and the obligations of our state to the European and world community is highlighted. In view of the fact that the problem of studying the implementation of court decisions on convicts in Ukraine has its own specific characteristics, the article proves that their role as a regulator of public relations is constantly growing.

The article was prepared as part of the fundamental study «Criminal Enforcement Bases for the Execution of Court Decisions on Convicts in Ukraine,» in three areas of study; 1) scientific, methodological and applied basis of execution of court decisions on convicts in Ukraine; 2) implementation by the subjects of execution of court decisions on convicts in Ukraine; 3) peculiarities of execution of court decisions on convicts in Ukraine.

Consequently, the problems of enforcement of court decisions on convicts in Ukraine are among the little-studied in the science of criminal enforcement law of Ukraine. This conclusion is based, in particular, on the fact that during the years of independence of Ukraine not a single candidate was defended, not to mention a doctoral dissertation that would cover the current problems of the execution of court decisions on convicts in Ukraine. This problem is particularly acute at a time when, according to the Concept of Reform (Development) of the Penitentiary System, Ukraine is undergoing a major reform of the penal system and its transformation into a penitentiary system.

It has been proved that a characteristic feature of the state of scientific research of the above problem is also scientific works in which researchers violated, studied and solved certain aspects of the implementation of court decisions on convicts in Ukraine and foreign countries. Unfortunately, some rational areas of improvement of the existing legislation or the practice of their application in the subject of research have not found their solution in the Ministry of Justice of Ukraine.

Moreover, the scientific papers we have studied do not give sufficient attention at all to the study of the jurisprudence of the European Court of Human Rights regarding inadequate enforcement in probation authorities and penal institutions of the execution of court decisions on convicts, which in turn gives rise to a general view of the problems characterizing the corresponding practice of convicts for the protection of their rights.

Keywords: *punishment, study, execution, court decisions, custodial settings, probation, convicted.*